

ת"פ 60475/06/15 - מדינת ישראל נגד אבי קניאס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

03 נובמבר 2016

ת"פ 60475-06-15 מדינת ישראל נ' קניאס (עצור בפיקוח)

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא רות לורך
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אבי קניאס (עצור בפיקוח)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרה טל

ב"כ הנאשם עו"ד מירי אדוט

הנאשם התייצב

גזר דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן, בביצוע עבירת גרימת חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון לפיו תוקן כתב-האישום המקורי לקולא. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.

עובדות כתב-האישום המתוקן

2. הנאשם הינו מנהל בר בראשון לציון, בו עובדת אירנה גוטמן (להלן: "**אירנה**"). המתלונן הוא בן זוגה של אירנה.

3. בלילה שבין ה-19.6.2015 ל-20.6.2015 עבדו הנאשם ואירנה במסעדה, וסיימו עבודתם סמוך לשעה 5:00 בבוקר. בהמשך, נפגשו אירנה והמתלונן לבקשתה של אירנה במסעדה אחרת בראשון לציון. המתלונן היה באותה העת בגילופין. במהלך הפגישה החל ויכוח בין אירנה למתלונן, במהלכו צעקו זה על זה ובעטו זה בזה. בשל הויכוח החלה אירנה לבכות.

4. באותה העת, עבר הנאשם במקום והבחין במתרחש. אירנה קראה לו, הוא ניגש למקום, והעיר למתלונן על התנהגותו. המתלונן בתגובה קילל את הנאשם, והחלה תגרה בין השניים. במהלך התגרה נגרמו לנאשם שבר זעיר באצבע וחתך באורך סנטימטר בידו.

5. במהלך התגרה דקר הנאשם את המתלונן בגבו באמצעות מספרים שהיו בכיסו לצורך עבודתו, דקירה אשר חדרה לצדו השמאלי של בית החזה. כמו כן חתך הנאשם את המתלונן שני חתכים באורך של כשני סנטימטר בגבו, וחתך באורך של סנטימטר אחד בצווארו.

6. כתוצאה מהדקירה נוצר אצל המתלונן אור חופשי בין הריאה לדופן החזה (פנאומוטוראקס), ובוצעה בו הכנסת נקז דחופה לבית החזה בחדר הלם, וכן סגירת החתכים בגבו באמצעות סיכות. המתלונן אושפז בבית החולים למשך שלושה ימים לצורך טיפול והשגחה.

תסקיר שירות המבחן

7. הנאשם כבן 29, נשוי ואב לשני ילדים קטנים. נעדר הרשעות קודמות. סיים 11 שנות לימוד. בהיותו כבן 18 לקה בדלקת בקרום הלב ואושפז לתקופה ממושכת. בשל רקע רפואי זה קיבל פטור משירות בצה"ל. במשך 10 שנים עבד כמנהל עבודה במפעל למתכות. בשנתיים האחרונות מנהל יחד עם שותף עסק עצמאי בתחום המסעדנות.

8. הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה על הפגיעה במתלונן. הוא תיאר את העבירה כחריגה לאורחות חייו. לדבריו, חש חוסר אונים נוכח הפגיעה בצעירה שעבדה במסעדתו, והגיב להתנהגותו האגרסיבית של המתלונן שהיה בגילופין. הוא תיאר כי בשלב מסוים חלה הסלמה לא צפויה בעימות ביניהם, ואז פעל מתוך צורך בהגנה עצמית, ללא כל כוונה מוקדמת לפגוע במתלונן אותו כלל אינו מכיר.

9. מספר ימים לאחר מעצרו שוחרר הנאשם לחלופת מעצר בבית סבתו בפיקוח בני משפחתו. בהמשך הותר לו לצאת לעבודה בליווי אחד ממפקחיו. במסגרת פיקוח המעצר השתתף הנאשם בשיחות פרטניות אחת לשבוע, בהם הכיר בכך שפעל באופן קיצוני ואלים, מבלי ששקל אלטרנטיבות אחרות. בשיחות בלטה יכולתו של הנאשם להתייחס להתנהגותו באופן ענייני, רציני וביקורתי, ואף לגלות אמפתיה כלפי המתלונן.

10. התרשמות שירות המבחן הינה כי הנאשם אינו מאופיין בקווי אישיות אימפולסיביים או אלימים קבועים וכי האירוע חריג לאורחות חייו וקשור לדינמיקה נקודתית שהתפתחה בינו לבין המתלונן. ההתרשמות הינה כי הנאשם מצר בכנות על התנהגותו. הנאשם ניצל את הקשר עם שירות המבחן באופן מיטבי לבחינת דרכיו, וניכר כי הוא תופס את ההליכים המשפטיים כגורם מרתיע ומציב גבול. לפיכך, סבור שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם הינה נמוכה.

11. שירות המבחן ממליץ שלא להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח או בעבודות שירות. חלף זאת, מומלץ להורות על צו של"צ בהיקף של 250 שעות, צו מבחן לתקופה של שנה, ופיצוי למתלונן על הנזק שנגרם לו.

הצהרת נפגע העבירה (ע/1)

12. המתלונן פירט בהצהרתו אודות תחושותיו הקשות בעת ביצוע המעשים, הכאבים מהם סבל, הפחד שחש עת הבין את חומרת פציעתו, ותקופת ההחלמה בבית החולים.
13. לדבריו, לאחר האירוע נקלע למצב נפשי קשה, מיעט לצאת מביתו, הפסיק לעבוד ונמנע מבלילות עם חברים. לאחר כחודשיים החל לצאת מביתו, אולם חש כי חבריו מרחמים עליו וכי אינם מעוניינים להיות בחברתו, ועל כן נאלץ לנסות ולרכוש חברים חדשים.
14. המתלונן הצהיר כי עודנו סובל מכאבים עזים בצוואר ובגב ומתקשה לבצע פעולות שביצע בעבר, ואף אינו מסוגל לשרת בצבא בשל הטראומה שנגרמה לו. כמו כן נותרו לו צלקות מפציעותיו הגורמות לו צער ומבוכה. לאחרונה החל בטיפול פסיכיאטרי, אך הכדורים אותם נוטל אינם מסייעים לו, ומצבו הנפשי נותר קשה.

טיעוני הצדדים לעונש

15. **ב"כ המאשימה** טענה כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין **10 ל-36 חודשי מאסר בפועל**.
16. ב"כ המאשימה הדגישה כי מעשיו של הנאשם, אשר במהלך תגרה מצא לנכון לשלוח מספרים ולדקור את המתלונן, הביאו לפגיעה משמעותית בזכותו של המתלונן לשלמות הגוף ולביטחון אישי. בשל המעשים אושפז המתלונן למשך שלושה ימים. פוטנציאל הנזק חמור ביותר בשים לב למקום הפגיעה במתלונן, כאשר רק במזל האירוע לא הסתיים באופן חמור יותר. תצהיר נפגע העבירה מלמד כי המתלונן, שהינו בן 19 בלבד, סובל מנזק נפשי קשה ומתמשך בשל המעשים.
17. המאשימה סבורה כי המלצת שירות המבחן להימנע מלגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל אינה הולמת את חומרת העבירה ואינה עולה בקנה אחד עם הצורך בהרתעת הציבור מפני ביצוע מעשים דומים. ואולם, בשים לב להודאת הנאשם, לקיחת האחריות, העדרו של עבר פלילי, ותסקיר שירות המבחן החיובי בעניינו - עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בכליאה המצוי **ברף התחתון** של מתחם הענישה לו עתרה. כמו כן עותרת המאשימה לגזור על הנאשם מאסר מותנה, קנס, ופיצוי כספי הולם למתלונן.
18. **ב"כ הנאשם** טענה כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין **מאסר על-תנאי לבין מאסר בכליאה**

לתקופה קצרה.

19. נטען כי נסיבותיו של מקרה זה הינן ייחודיות. לאירוע לא קדם תכנון מוקדם, והנאשם נקלע אל האירוע בשל התנהגותו הפסולה של המתלונן. הנאשם צפה במתלונן בעודו בגילופין מכה ומקלל עובדת שלו, ולאחר שזו קראה לו לעזרה, ניגש אל המתלונן והעיר לו על התנהגותו. בעקבות זאת התפתחה תגרה בין השניים, כאשר אף הנאשם נחבל ונגרם לו שבר באצבע. על אף חלקו של המתלונן במעשים, ועל אף שנחקר באזהרה בגין תקיפתה של אירנה, לא הוגש נגדו כתב-אישום.

20. אשר לנזק שנגרם מביצוע העבירה, טוענת ההגנה כי על אף חומרת המעשים, הנזק שנגרם למתלונן איננו חמור, כאשר הטיפול בו נמשך זמן קצר, ולאחריו הוא אושפז 3 ימים לצורך השגחה בלבד. המתלונן תיאר בתצהירו כי הוא סובל מדיכאון עמוק, וכי הצלקות שנותרו בגופו גורמות לכך שהוא מתבייש להוריד חולצה. ואולם, בדף הפייסבוק של המתלונן מצויות תמונות מהחודשים האחרונים אשר אינן עולות בקנה אחד עם הצהרות אלה (ע/2).

21. נטען כי הנאשם הינו צעיר, אב לילדים קטנים, אשר דרך האלימות והפשע זרים לו לחלוטין. הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, ומביע חרטה על הפגיעה במתלונן. לנאשם נגרמו נזקים כלכליים בעקבות ההליך נגדו, שכן נמנע ממנו להגיע מדי לילה למסעדה שבבעלותו. נסיבותיו האישיות של הנאשם מצדיקות הקלה בעונשו, ואף חריגה ממתחם העונש ההולם את המעשים משיקולי שיקום. על כן עותרת ההגנה **להימנע מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו של"צ.**

22. **הנאשם** בדבריו לעונש מסר כי הוא מצטער על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

23. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

24. **הערך החברתי שנפגע** ממעשיו של הנאשם הוא הזכות לביטחון ולשלמות הגוף. מידת הפגיעה בערך זה בענייננו איננה קלה. הנאשם גרם למתלונן, צעיר כבן 19, פגיעה פיסיית משמעותית, בכך שדקר אותו בגבו באמצעות מספרים, דקירה שחדרה לבית החזה השמאלי שלו. בעקבות הדקירה בוצעה במתלונן פרוצדורה דחופה של הכנסת נקז, והוא אושפז בבית-החולים לשלושה ימים. בשים לב למיקום הדקירה בגופו של המתלונן, מעשה האלימות היה בעל פוטנציאל לגרימת נזק חמור אף יותר.

25. המתלון פירט בתצהירו אודות נזקים פיסיים ונפשיים שונים המלווים אותו חודשים ארוכים לאחר האירוע. לטענת ההגנה, הצהרותיו של המתלון בעניין זה אינן סבירות, זאת בשל לב לפגיעות המפורטות בכתב-האישום, אשר נטען כי אינן קשות, וכי היה בהן להותיר לכל היותר צלקות קלות על גופו. להוכחת טענה זו הגישה ההגנה תמונות מדף הפייסבוק של המתלון, ובהן הוא נראה בין היתר מבלה עם חבריו, וכן מבלה בחוף הים כשהוא ללא חולצה (ע/2).

בעניין זה יודגש כי ההגנה לא ביקשה לחקור את המתלון אודות התצהיר שמסר, על אף האפשרות לעשות כן, ועל כן דין טענותיה כנגד מהימנות תצהיר המתלון להידחות. יתר על כן, בניגוד לטענת ההגנה, אני סבורה כי אין זה בלתי סביר כי אירוע דקירה פתאומי אשר הוביל לפרוצדורה רפואית דחופה ולאשפוז יגרום לטראומה ואף לפגיעה נפשית מסוימת אצל קורבן צעיר כמתלון.

26. אשר **לנסיבות ביצוע העבירה**, מעשיו של הנאשם בוצעו באופן ספונטני לחלוטין, ללא כל תכנון מוקדם. לנאשם אין היכרות מוקדמת או סכסוך עם המתלון, והוא נקלע אל האירוע באקראי, נוכח קריאתה של העובדת אירנה לעברו. בנוסף, הנאשם לא נשא עימו נשק קר מבעוד מועד מתוך כוונה לעשות בו שימוש לצורך תקיפה. המספרים בהם עשה שימוש היו ברשותו לצורכי עבודה.

ברי כי בעובדה שמדובר במעשים ספונטניים אין כדי להפחית מהנזק החמור שעלול היה להיגרם במקרה זה. התפרצות האלימה והפתאומיות של הנאשם והשימוש שעשה במספרים לדקירת המתלון בגבו, דקירה אשר חדרה לבית החזה השמאלי, היו עלולים להסתיים בתוצאה קשה ביותר. ואולם, נסיבות אלה מבדילות מקרה זה ממקרים חמורים יותר הקיימים בפסיקה, בהם גרמו נאשמים חבלה חמורה באמצעות תקיפה מתוכננת מראש.

27. **הרקע לביצוע המעשים** בענייננו מהווה **נסיבה משמעותית נוספת לקולא**. מכתב-האישום המתוקן עולה כי קודם לביצוע המעשים הכה המתלון וקלל את חברתו אירנה, בעודו בגילופין. באותה עת עבר הנאשם באקראי במקום, והבחין במתרחש. אירנה קראה לנאשם על-מנת שיסייע לה, וזה ניגש אל המתלון והעיר לו על התנהגותו מבלי לנהוג באלימות כלפיו. המתלון בתגובה קילל את הנאשם, ובעקבות זאת התפתחה תגרה בין השניים, במהלכה נחבל גם הנאשם ונגרם לו שבר באצבע וחתך בידו. במהלך התגרה עשה הנאשם שימוש במספרים שהיו ברשותו לצורכי עבודתו ודקר את המתלון בגבו. התנהגותו הפסולה של המתלון קודם לאירוע והתגרה שפרצה בין השניים אינה מצדיקה את האלימות החמורה בה פעל הנאשם, אולם יש ברקע לביצוע המעשים כדי להשפיע על מידת אשמו של הנאשם בענייננו.

28. **רמת הענישה הנוהגת** מלמדת כי בעבירת גרימת חבלה חמורה בה הורשע הנאשם קיימת ענישה מגוונת המשתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, כאשר על פי רוב, הענישה בגין מעשים שלוו בשימוש בנשק קר תכלול ענישה של מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח.

29. המאשימה הפנתה בטיעוניה לע"פ 4813/15 **פלאח נ' מדינת ישראל** (22.3.2016), בו אישר בית-המשפט העליון מתחם ענישה הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה דובר במערער אשר דקר את המתלון באמצעות מספרים, דקירה אשר חדרה לבית החזה, בעקבותיה אושפז המתלון בבית-חולים

למשך 4 ימים. ברקע לביצוע המעשים קטטה שפרצה בין אחיו של הנאשם לביו אחיו של המערער.

עיון בפסק-הדין מעלה כי קיימות בו נסיבות מחמירות שאינן מתקיימות בעניינו: ראשית, העבירות בהן הורשע המערער (חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות), חמורות יותר מעניינו. שנית, קודם לאירוע הופסקה הקטטה שפרצה בין בני משפחתם של המתלונן והמערער על-ידי משטרת ישראל שהגיעה למקום. לאחר עזיבת כוחות המשטרה, התחדשה האלימות, והמערער דקר את המתלונן, שכלל לא לקח חלק באירוע האלים אלא ניסה להרגיע את הרוחות. נסיבות אלה שונות מהותית מהנסיבות בעניינו.

30. ההגנה הפנתה, בין היתר, לע"פ 5794/13 **מדינת ישראל נ' שוכה** (2.4.2014), בו אישר בית-המשפט העליון עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל על המשיב, אך החמיר את רכיב המאסר על-תנאי שהושת עליו. נסיבות מקרה זה דומות לעניינו, וניתן לומר כי אף חמורות יותר.

המשיב עבד כספר במספרה שבבעלותו. המתלונן, בן דודו, דפק על זכוכית הוויטרינה של המספרה, ובתגובה דרש ממנו המשיב לעזוב את המקום. בין השניים התעורר ויכוח מילולי שכלל דחיפות הדדיות. המשיב חזר אל המספרה, אך המתלונן הוסיף לשהות במקום. בעקבות זאת, יצא המשיב בשנית מן המספרה כשהוא אחוז במספרים ובתער גילוח, ולאחר שהשניים הוסיפו להתווכח, נגח המשיב בפניו של המתלונן, כופף את ראשו קדימה אל אזור בטנו, ולאחר מכן דקר את המתלונן באמצעות המספרים דקירה אחת בצלעותיו ושתי דקירות נוספות בגבו. המתלונן פונה לבית-החולים ועבר ניתוח כירורגי בשל פגיעה בטחול.

בית-המשפט הדגיש את נסיבותיו המיוחדות של האירוע. מדובר בהתרחשות ספונטנית אליה נקלע המשיב, אשר אף ניסה לסיים את האירוע בדרך מתונה. בדומה לעניינו, המשיב לא הצטייד ב"נשק" מבעוד מועד, אלא עשה שימוש במספרים בהם אחז במסגרת עבודתו. בשים לב להיותו של המשיב נשוי ואב לשתי פעוטות, ללא כל עבר פלילי, ולאור תסקירו החיובי של שירות המבחן בעניינו, החליט בית-המשפט שלא להתערב בעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שגזר בית-המשפט קמא.

31. עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין עבירת חבלה חמורה הוטלו בפסקי-דין נוספים, בעיקר במקרים בהם מעשי האלימות והשימוש בכלי בוצעו באופן ספונטני, ללא תכנון או הצטיידות מוקדמת ב"נשק" (ראו למשל: ת"פ (מחוזי באר-שבע) 17759-02-15 **מדינת ישראל נ' אמטירא** (17.9.2015)).

32. **לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות בעניינו, ואת הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם, ראיתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 6 ל-30 חודשים מאסר בפועל.**

גזירת עונשו של הנאשם

33. אשר **לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם באשמה ואת החרטה שהביע על מעשיו. התרשמות שירות המבחן הינה שהנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מבין היטב את חומרתם, וחש צער על הנזק שנגרם למתלונן.

34. טרם מעצרו ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי, עבד בעבודות מסודרות ופרנס את משפחתו ללא כל מעורבות בפלילים. התרשמתי כי האירוע בגינו הורשע חריג לאורחות חייו. הנאשם ניצל את הקשר עם שירות המבחן לבחינת דרכיו ושיתף פעולה. שירות המבחן סבור כי ההליכים המשפטיים היוו גורם מרתיע ומציב גבול עבורו, וכי הסיכוי להישנות התנהגות אלימה מצידו הינו נמוך.
35. מבלי לגרוע מחומרת הנזקים שנגרמו למתלונן, יצוין כי הגם שנחקר באזהרה, הוא לא הועמד לדין בגין איזה מהחשדות בגין נחקר.
36. הנאשם כבן 29, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, ובבעלותו מסעדה בה עובד. שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריאח לראשונה בחייו עלולה לפגוע באופן משמעותי בו ובבני משפחתו. אני סבורה כי החרטה שמביע הנאשם על מעשיו, עברו הנורמטיבי, ונסיבותיו המשפחתיות, מצדיקים גזירת עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה, והסתפקות בגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לתקופה המקסימלית.
- המלצת שירות המבחן להימנע אף מעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולהסתפק בהטלת של"צ, מהווה חריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל אשר אינה מוצדקת במקרה דנן. חומרת העבירה ותוצאותיה עבור המתלונן מחייבות ענישה מוחשית בדמות מאסר. בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם ועברו הנורמטיבי מצאתי לאפשר לו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות, אך אין מקום להקלה נוספת בעונשו מעבר לכך. אוסיף כי טענת ההגנה לפיה הנאשם נקלע לקשיים כלכליים בשל ההליכים נגדו נטענה בעלמא, ובכל מקרה אין בה די כדי להביא לסטייה ממתחם העונש ולהימנעות מגזירת עונש מאסר.
37. מבלי לגרוע מחומרת הנזקים שנגרמו למתלונן, יצוין כי הגם שנחקר באזהרה, הוא לא הועמד לדין בגין איזה מהחשדות בגין נחקר.
38. לאחר שקילת השיקולים השונים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשים מאסר בפועל, אותם יוכל הנאשם לרצות בעבודות שירות במשטרת ראשון לציון, כפי שקבע הממונה על עבודות שירות בחוות-דעתו.
- על הנאשם להתייצב ביום 26.12.2016 בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז ברמלה, לצורך תחילת ריצוי עבודות השירות.
- ב. 8 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. פיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. הפיצוי יופקד ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון שבהם ביום 1.1.2017.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ז, 03/11/2016 במעמד הנוכחים.

רות לורך , שופטת, סגנית נשיא